

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Lașcu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Microfinanțare „Microcapital” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Ion Lașcu cu privire la restituirea împrumutului și cererea reconvențională depusă de Ion Lașcu împotriva Organizației de Microfinanțare „Microcapital” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității contractului de împrumut cu aducerea părților în poziție inițială, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Lașcu și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2016 a Judecătoria Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2016 OM „Microcapital” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Lașcu solicitând încasarea de la Ion Lașcu în beneficiul OM „Microcapital” SRL a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr.24/14/PF din 19 februarie 2014 în sumă totală de 17784, 40 de lei și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 2500 de lei și taxa de stat în sumă de 533, 52 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului de împrumut nr. 24/14/pf din 19 februarie 2014 a acordat lui Ion Lașcu un împrumut de 10000 de lei, pe un termen de 6 luni, cu scadență finală la 18 august 2014. Debitorul și-a onorat parțial obligațiile. Ion Lașcu a mai beneficiat de două credite: în baza contractului 20/14/pf din 12 februarie 2014 de suma de 3000 de lei și în baza contractului nr. 57/14/pf din 08 aprilie 2014 de suma de 2105 lei. Creditele primite au fost folosite pentru acoperirea unor obligații mai vechi.

Totodată, a indicat că pârâtul nu-și onorează obligațiunile în cadrul contractului de împrumut din 19 februarie 2014, acumulând o datorie în sumă de 17784,40 de lei, constituită din împrumutul în sumă de 7860 de lei, dobânda în sumă de 4925,60 de lei, penalitatea în sumă de 4798, 80 de lei și cheltuielile pentru notificare în sumă de 200 de lei.

La 13 iunie 2016 Ion Lașcu a depus cerere reconvențională împotriva OM „Microcapital” SRL solicitând restituirea a tot ce a primit în baza actului (contractului) juridic nul conform art. 219 alin. (2) Cod civil, obligarea „Microcapital” SRL să repare prejudiciul material și moral cauzat în suma determinată de instanță.

În motivarea acțiunii reconvenționale, reclamantul a invocat că contractele de împrumut la care face referire OM „Microcapital” SRL, sunt truate, înșelătoare. La OM „Microcapital” SRL lipsește registru de evidență, bonurile de primire a banilor sunt fără semnături sau semnate numai de o persoană, nu este clar cum au fost încheiate contractele de împrumut din 12 februarie 2014 în suma de 3000 de lei și din 19 februarie 2014 în suma de 10000 de lei.

Partea reclamantă a menționat că la 19 februarie 2014 a fost impus să restituie suma acumulată în baza contractului de credit din 12 februarie 2014. Pe parcursul raporturilor contractuale a restituit suma totală de 17203 lei, care constituie dublul sumei împrumutate. Contractul de împrumut este nul, deoarece acesta include în sine condiții contradictorii, care nu au fost negociate în mod individual. De asemenea, OM „Microcapital” SRL nu poate cere compensarea cheltuielilor de asistență juridică, deoarece acestea nu sunt probate.

Prin încheierea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni s-a primit spre examinare acțiunea reconvențională pentru a fi examinată cu acțiunea inițială.

Prin hotărârea din 30 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni s-a perceput de la Ion Lașcu în beneficiul OM „Microcapital” SRL, conform contractului de împrumut nr. 24/14/PF din 19 februarie 2014, datoria ce constă din suma împrumutului de 7860 de lei, dobânda în sumă de 4925,60 de lei și penalitatea în sumă de 4798 de lei și cheltuieli rezultate din plata taxei de stat în sumă de 533,52 de lei, în total suma de 18117, 12 lei; s-a respins cererea OM „Microcapital” SRL despre încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2500 de lei și a cheltuielilor de notificare; s-a respins cererea reconvențională depusă de Ion Lașcu împotriva OM „Microcapital” SRL cu privire la declararea nulității contractului de împrumut cu aducerea părților în poziție inițială.

Prin decizia din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Lașcu și s-a menținut hotărârea din 30 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni.

Prin decizia din 31 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Ion Lașcu și s-a casat integral decizia din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 07 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Ion Lașcu și s-a modificat hotărârea din 30 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OM „Microcapital” SRL împotriva lui Ion Lașcu cu privire la restituirea împrumutului, cererea reconvențională depusă de Ion Lașcu împotriva OM „Microcapital” SRL cu privire la declararea nulității contractului de împrumut cu aducerea părților în poziție inițială, în partea cuantumului penalității încasate de la Ion Lașcu în beneficiul OM „Microcapital” SRL și a sumei totale de 18117,12 lei încasate, micșorând penalitatea încasată de la 4798,8 de lei până la suma de 1000 de lei și încasând în total suma de 14319,12 lei; în rest hotărârea instanței de fond a fost menținută.

Prin decizia din 01 august 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Ion Lașcu și s-a casat decizia din 07 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Ion Lașcu și s-a menținut hotărârea din 30 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni.

Astfel, instanța de apel a conchis că pretențiile admise de prima instanță sunt legale și fondate, astfel încât în speță se întrunesc temeiurile legale ce instituie obligația de plată a apelantului a datoriei în sumă de 7860 de lei, a dobânzii în mărime de 4925,60 de lei, a penalității în sumă de 4798 de lei și a cheltuielilor de plată a taxei de stat în mărime de 533,52 de lei. Or, la calcularea sumelor datorate de Ion Lașcu față de OM „Microcapital” SRL, intimatul s-a condus de clauzelor contractuale, cu conținutul cărora apelantul și-a exprimat acordul prin aplicarea semnăturii olografice pe acest contract.

La 23 ianuarie 2019 Ion Lașcu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei hotărâri legale.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 noiembrie 2018.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 12 decembrie 2018, fiind recepționată de către Ion Lașcu la 17 decembrie 2018, fapt confirmat prin copia plicului anexată la recurs (f.d.237).

Astfel, recursul declarat la data de 23 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Lașcu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Lașcu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ion Lașcu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Lașcu împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Valeriu Doagă

judecătoria

Svetlana Filincova

Galina Stratulat